

સગેરે ચમન

યાને

ગુલશન સદા બહાર.

— ૦૦*૦૦ —

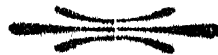
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મહાદેવ રામચંદ્ર બગુણે બુકસેલર

વસ્તુ દરવાજા—સુ. અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૩૦.

પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૭૨

સને ૧૯૧૬

* * * * *

અમદાવાદ

જેમાસાને ચક્રે ધી 'નટવર' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

ભોગીલાલ નારણદાસ બોડીવાળાએ છાપી.

* * * * *

કીંમત ૨ આના.

સાંસ્કૃતિક મંડળ
ગાંધી સેન્ટર
ગાંધી સેન્ટર

૬૪૮૮

બાહારે ગુલશન.

હીસ્સા પહેલા.

શર.

વીરો જાળા જનાળ મહમ્મદા નામ હૈ
કાળિદ દરદ પડને કે અપના કલાન હૈ
ગઝલ મોઅદલક રીસાસે હાઝા.

કલીદે ગજ રહેમાતી મોહમ્મદ
હયે કુફલે સીરરે રખાતી મોહમ્મદ
હયે બહરે જુદે રખમાતી મોહમ્મદ
હયે વાઝીફ ધલમે હકકાતી મોહમ્મદ
હયે જામરીસે અતી જસદરકે દરખાં
વેા હયે દરખારે લાસાતી મોહમ્મદ
મેરાતે હકનુમા હકકી કસમ હયે
તુમારી શીકલ તુરાતી મોહમ્મદ
ગલક જનો બશરદુરે પરીમે
નહીં હરગીઝ કોઇ સાતી મોહમ્મદ
બને મોમીન હઝારે દમમે કાશીર
વેા હયે રેહમત તો અરઝા પી મોહમ્મદ
પદો મુમતાઝ સલ્લવાહા વસલમ
અરહે પાક લાસાતી મોહમ્મદ

ગઝલ હંઝરતે દાગ.

લખાયા મસ્તાના સરસે પાવું તક જાઇ : હુઝ
ઉસ દુરી કાશીર જવાતી જોશપર આઝ હુઝ
મુજકો યે દાવા કોઇ તેરે સીવા દીલમે નહી

ગુજરાત વિદ્યાર્પિઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૪૯૯ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સી રૂઝે યાત્રા

વિષય ૪૪૬૬૯ : ૬૨૧

ઉંઠા એ ધલગામ તાલની કેદ તનહાઈ હુધ
 ટોંકર રસ્તેમે પ્યાર આહી ગયા ઉસ શોખપર
 વો નઝર હયેરત ઝદા વો ખાત ધખરામ હુધ
 આ મયા જખ કોઇ કરલે ચાર ખાતે ઉસસેબી
 વરન શીર સર પાટના જસતકત તનહાઈ હુધ
 તોખાકર બહીદ કર તોખા મયે એસે વક્તમે
 યે બહાગ આઈ હુધ એસી ઘટા છાઈ હુધ
 મોહી સુરતપર તેરી તસવીરકા વોહ બાકપન
 લખ પેઝાહર હયે તખસ્સુમ દીલમે છતરાઈ હુધ
 દેખકર કાતીલકી આદમ દાગ દીલમે શાદ શાદ
 એર ગમખારોકેમુહપર મુરદની છાઈ હુધ

ગઝલ મહેશર.

ખતબી હયે ઝુલ્ફબી હયે એર રૂખે પુરનુરબી હયે
 મહેબી હયે એર શૂખે દેગુસ્તબી હયે
 કામ દીલ યારસે લેના હયે તોલે એસેમે
 બે તકલ્લુફબી હયે તન્હાબી હયે મખમુરબી હયે
 વસ્લકા લુલ્હ તો જખ હયે કે તલ્લખે એસેપર
 નાઝો ગમઝબી હયે ઝીલ્કીબી હયે ચલદુરબી હયે
 અએ મસીહા તુનકર ધસ દીલે વહેશીકા ધલાજ
 દાગ ખુરદાબી હયે ઝખમીબી હયે રન્બુરબી હયે
 શતેહા પઢતે ચલો તુરખતે મહેશરપે ઝરા
 ઉસસે વાદાબી હયે કુરસ્તબીહયે દરતુરબી હયે

ગઝલ રીંદ.

સખ ધરી રહે જયગી તેમ આઝમાઈ આપકી
 ચાર તલવારોમે સલ હોગી કલાઈ આપકી
 ખદક હોતી ઉસકી દુશમન જો તુમ્હારા દોરત હે
 કરતી હયે બે ગાના સખસે આશનાઈ આપકી
 જખ તુમ્હે અશ્શાશ દેખા આન બેઠે કોઇદમ
 ઉટગએ સોહબતસે જખ મરઝી ના પાઇ આપકી
 બાઝ આયા બંદગીસે મૈ તુમ્હારે અએ ખુતો

કયા મીલાએગી ખુદાસે આશનાઇ આપકી
 બે તકલુક હોજ એ જન એર મુંહ દીખલાઇએ
 નકદ જાહાઝીર હએ યાંબી રનુમાઇ આપકી
 દેખકર રએ મુનવ્વર રશક રશક આયે હુરકો
 હાથ મલવાએ ફરીશતોકો કલાઇ આપકી
 તર્ક ઉલ્લત રીદસેબી બેજહત બહેતર નહી
 શોરએ આશક હોગી બેવદાઇ આપકી

ગઝલ ફરોગ.

ગર પરીદેએ મેરે રશકે કમરકી સુરત
 હોકે હએરાં કહે અલારે બસરકી સુરત
 હમ ન શીંગર હએ એહી દીદે તરકી સુરત
 કોઇ દીનમે નઝર આએગી ન ધરકી સુરત
 ચક્મ પુર આબ રહા કરતી હએ મીસલે શબનમ
 આપ કસતે હએ બોહત કયું ગુધે તરકી સુરત
 સદમે દેકર મુઝે દેખાકે હએ જીંદ તો કહા
 દેખના ચાહીએ અબ ઇસકે જંગરકી સુરત
 હયેરતે હુસન તો દેખો કે મેરી આંખોમે
 અશક તકલીલતે નહી આપે જોહરકી સુરત
 હુઝમે હોશ મેરે દેખકે મઝમુન એ તાબ
 ખતબી કાશીરક જે આયા તો ખનરકી સુરત
 ઇનતેઝારે ખુતે અઇ યારમે મુદતસે ફરોગ
 દરસે આંખે હયે લગી લલ કયેદરકી સુરત

ગઝલ હૈરત

ગેરોસે ગમથી તેરી મહેશીલ તમામ રાત
 મયેદીલ ગીરશતા થાંબે રહ્યા દીલ તમામ રાત
 તુમકો તો સુતર ખવાયથા હસીલ તમામ રાત
 મુજતો સતારહાથા મેસ દીલ તમામ રાત
 વો હાથ મુજસે શીર ગયે તકદીરકી તરેહ
 રહેતેયે જે મલેમે હીમાઇલ તમામ રાત
 નીકલા ફલકપે ચાંદ તો ઘોકે મે આપકે
 આંખે રહી હસીસે મુઝખીલતમામ રાત

બા પુતના પુત હસસે શબે ગમકી સખતી આયાં
 છાતીપે સંગ સખકીથી સીલ તમામ રાત
 આસક તુમ્હારે આરીઝે કાકુલકા કોન હો
 રોરોકે દીન કટે તોમ મુશકીલ તમામ રાત
 મૈનુસ્તયેનુ ચારમે નીકલા તો સાથ સાથ
 મશઅલ બકક રહા મહે કામીલ તમામ રાત
 કીસકીશ મુસીબતોમે હુધ તૈસબે શીરાક
 પેશે નઝરથી ગોરકી મનઝીલ તમામ રાત
 હયેરત તુમ્હારે યાદમે કલ હમ બે સોગયે
 કયા કયા મઝે હુવે હમ હાસીથ તમામ રાત

ગઝલ રંજ.

દોનોકો લુલ્હ વરલ ન આયા તમામ રાત
 હાયલ રહા હીખખકા પરદા તમામ રાત
 હીલાવો થાકે જીરમે હો ઇઝહાર શોક વરલ
 બનતી રહી રહી વો જુલ્હ ચલી પા તમામ રાત
 કુછ પુઝીએ ન હાલ શબે વરલએ નદીયા
 શોકો હીખખમે રહાપર તમામ રાત
 અલ્લાહરે ખયાલ મખાલે શબે શીરાક
 વો અયે તો બી ચહેન તઆ તમામરાત
 બહેલાશબે શીરાકના અયે ફંજ દીલ મેરા
 કયા કયા ના મહેને હુસ્ન દીખાયા તમામ રાત

જઝલ ફરોગ.

ન પુછ કુચ સખએ ના લે વો કુંગા સૈયાદ
 ન સુન સકેગા મેરે ગમકી દાસતાં સૈયાદ
 તપાહું ઇસત્રીયે અપતકકે ઝખમ પીનહાંપર
 ખયાલ ખદનયે ગુલહયે નમક ફીશાં સૈયાદ
 કહસકી કેક કામ મમ કર મઆઝ અલ્લા
 જનાન ઇસકકા પહેલા હયે ઇમ તેહાં સૈયાદ
 બરંગે છુત હમા તન ગોશ તુ અગર હોબયે
 તો કુચ ચુનાવું તુઝે અપની દાસતાં સૈયાદ
 ખયાલે ગુલકા હડાતા હયે હોશ પુઝે જીર

મેરે સકુતસે હોના સર ગીરા સૈયાદ
 ગના દીયા મુઝે તુનેહી સખત જાવરના
 મે જીંદગી મેરી ઝારહી બોસ્તા
 હમીદ રહેમમે એદીલ અખસ હયે ગીરયાં વો આહ
 હહીં હુવા હયે કીસીપરબી મહેરબાં સૈયાદ
 ખયાલ ગુલ હયે જો હમ દમ તો મયે સમજતાં
 કફસ હયે કત્ર મેરા ઝોર પાસખાં સૈયાદ
 ફરોગ ખુલખુલે દીલકા ખુદાહી હાફીઝ હયે
 કમીં હયે દામે બલા ઝોર આસ્ખાં સૈયાદ

ગઝલ સગીર

મીનતોં મુશ્તમેકી આયેવો ન ખાત ગઈ
 દીન ગયા ચાર પહર ચાર પહર રાત ગઈ
 દેખલેનેસેબી મહેરમ ફીરે જાતે હયે
 વો તવજાઝા વો તવાઝા વો મદારાત ગઈ
 સદ્દ આહે નદમે ગર્મ ન ચસ્મે ગમનાક
 અખ વો જાહે ગયે ગરમી ગઈ ખરસાંત ગઈ
 ચેતે ફરમાઈએ કબ નેકા વક્ત આએગા
 બહસે તકરાર મેહી ચાર પહર રાત ગઈ
 રક્ત રક્તા કબી દીદારમી દેખેગે સગીર
 સખ દરકારહી હયે દીન ગયા કયા રાત ગઈ

ગઝલ સાગીર.

હમબી હયે અખ ચાહનેવાલે મેરે દીલકે
 અલ્લાહને અરમાન તીકાલે મેરે દીલકે
 આફતમે હસા તેરે લીએ બેઠે ખીઠાએ
 તુબી તો કમી નાઝ હઠાલે મેરે દીલકે
 આખીરકા મીટાવેંગે મુઝે દાખ મોહખત
 એકદીન તુમે પડખએંગે લાલે મેરે દીલકે
 રૂક રૂક કેના ખાતે કરો છુરયાં ન લગાવો
 અએ જાન અબી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
 બેતાં બહુ મયે વસ્લમે કુરકતમે ઝીયાદ
 અનદાંઝ હયે ફુનમાંસે નીરાલે મેરે દીલકે

આહોહી તરહ તુમની નીકલ આઝીને બાહર
 સુનલોગે કીસીરોઝ ને નાલે મેરે દીલકે
 બોસે ન દીએ સાથની સોને નહી દેતે
 ખુબ અપને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
 બેહે આઈએ સીનેતક અગર અશકકાં કે કતરે
 આલમકો નઝર આઈગે છાસે મેરે દીલકે
 નીદઆએ સગીર બોહે શબે હીજુમેં કયુંકર
 એરંજ તોટલતા નહી યાલે મેરે દીલકે

ગઝલ એગમ.

બન તેરે ગમમેં હીંદી અબ તો ને કુછ હો સો હો
 શાખીપે એ હમનેબીકી અબ તો ને કુછ હો સો હો
 ગેરાંસે ઠરતા હયે કયા કુચેમે ઉસકે તુબ
 કહેતા હયે મુઝસે ચેજ અબતો ને કુછ હો સો હો
 ફંદગા હમસે તુ અગરતેશેસે ફાઈગે સર
 દાની હયે દીલમે ચેહી અબતો ને કુછ હો સો હો
 શીકવા હએ લખપર તેરે રોઝો શબ અયે દીલ મેરે
 હોટોકો અપને તુસી અબતો ને કુછ હો સો હો
 વાં હયે તુ ખુશ મેરી નાં દસ મેરે લખપર હયે મહાં
 કહે આયે ચે ઉસસે કાઇ અબતો ને કુછ હો સો હો
 સાકની હય મીનાબી હયે આ ગુલકીબી આતી હયે ફસલ
 બાદબી થોડાસાપી અબતો કુચ હો સો હો
 ગેરાંસે મીલતા હયે તો કુખુત અયે મેરી નાં
 લાયેગી જીદસે તેરી અબ તો ને કુચ હો સો હો
 જૈસે એનમાશક વૈસેહી દીલ હયે મેરા
 ચીરેજે સીનેકાબી અબ તો ને કુચ હો સો હો
 મીલનેમે ખુબોંકી એ ગમ કાઇ ખતતા હયેજ
 સરપર એ ને ખુહી અબ તો ને કુછ હો સો હો

ગઝલ એઝન.

હનકી નેડીમે રહા કરતા હયે બેડા સાંપક
 એર મહાં હરખેઅબતીકે તોડા મે સાંપક

જુલ્હ જનાંકાદમે તહેરીર લાગીમ હયે ખ્યાલ
 તાસમદે તમેકી ખાતી રહો કોડા સાંપકા
 નઝમકો જાદુ જનાંયા બાદ નરમીસને તમામ
 ફીક સંજુલને ઝરા મઝમુન હોડા સાંપકા
 જુલ્હે આપસમે સઘહો જતી હયે ઝેરા ઝખર
 સાંપકેલી વારતે મોઝુ હયે ઘોડા સાંપકા
 શાના મુસ્તાતાને સુલઝાકે કબ્બ ગુંધી હયે જોઅદ
 તોડકર નેવલેને હરજીક જોડ જોડી સાંપકા
 મુદતોં દીલમે રહા જો માર કાકુલકા ખ્યાલ
 રક્ત રક્તા હો ગયા આખીર વો ફોડા સાંપકા
 તેરી આંખોમે નહી હયે સુરમદે ફુઆલાદાર
 સર નીકાલે હયે પીટારીસે ચે જોડા સાંપકા
 ધુગઝુમીકી દુરમે ઉલઝે દોનોં જુલ્હેકે સીરે
 એક મનપર લડ રહા હયે આજ જોડા સાંપકા
 માંગપર ઘનકે બંધી તાવીઝ સોનેકે નહી
 શૈર ગરદુઝી સવારીમે હયે ઘોડા સાંપકા
 ધક્ક જેસુમે સખકગર હયે તો યાદગોઝા હયે
 આજકાલ મતર કીયા હયે યાદ ઘોડા સાંપકા

ગઝલ શાહુનશીર ફહેલવી.

જોડા નમ તુઝે ના રામ કીયા મેબી ન હુવા વોબી ન હુવ
 હમસે તો જુતે કાફીર બખુદાયેબી ન હુવા વોબી ન હુવા
 ના બહેર તવાફે કાયા ગયે ન મોતકદે જુતખાના હુવે
 રીજોખરેહમન હમને કીયા એબી ન હુવા વોબી ન હુવા
 ખીંચ ઉસકો લાયા જઝમએ દીલ્લાસીરન કુચ નાસેનેકી
 મયે દોનોઝા શાકીલી રહા એમી ન હુવા વોબી ન હુવા
 ઉસ લખકા લીયા ખોસાનકલુ હયે હાત ન લીપટા પાવુંસે
 દીલ તુઝસે ખર ગેપાનો હીના એબી ન હુવા વોબી ન હુવા
 મબનુ તો ફીરાજગલ જગલ ફર હાદને ચીરા કોહ દીબા
 મેઆહ રહા ખેદસ્તાપા મેબી ન હુવા વોબી ન હુ

મઝલ વહંશાહ.

સોલએ ઇશકસે રોશન દીલે મુમ્તાઝરહા
 સીનાતા મર્જ પુરઅઝ લીકમતે ઇશરાક રહા
 હલકએ ઝુલ્ફર હયે યહાં સીલસીલએ આઝાદી
 અએન તકીયદમે યહાં આલમે ઇતલાક રહા.
 રૂએ જનાંકી તસ્વરમે રહા સીના ગર્મ

બરગે ગુલબી સખએ સોજશી અહે-નાક રહા
 હાલ બેતાબકા કયા હયે તુએ માલુમ નહી
 મોજેઝન સીતેમે યશાંકુલજમે અશવાક રહા
 રીશતપે મહેરો વફા બાલે બતાકર તોડે
 કબતો પાખસ્ત એઝંજીરએ મીઝાક રહા

એઝન

માંગમે સેંદુર ઉનકે કહાં બાલાએસર
 સુરખીએ રંગે કહેપા હએ અયાં બ. મેસર
 થા સવાદે મુજવાની મે હુવાં બાલાએસર
 અબ મુકેદાસે હે આઝીસ્તર અયાં બાલાએસર
 શમઆઝસર કરેનમે બઝમમે ગુલઝીરસે
 આફતે કયા કયા નહીં લાતી ઝખાં બાલાએસ
 કયા હીયેચી ખરજી તાવીઝ લટકાતેમે સખ
 ઉનકે બાલોમે બેહુલઝી મુડીયાં બાલાએસર

મઝલ હેરત

દશ્વર તો જનનજતી હે લખોં પર આહોનાલે હે
 ઉધર વો દોનો હોતોંસેકલે જે કો સંબાલે હે
 બનાયા સખકો સાતાનયે જીતને ફરતેવાલે હે
 મગર આઝા તુઝહારે નુરકે શયેમે ઢાલે હે
 બહાર આઝ હે ગુલશનમે નહીં કુચ હમહી દીવાને
 ગુલોંનેબી મરેબાં અપને અપને ફાડ ડાલે હયે
 નહીં સુરમેકા ફાંબાલા તુમાયા ચક્ષમે જનાસે
 ચેઆહુ મારે મરમીકે ઝુબા બાહોઝ નીકાલે હે

ਘਰੋਲ ਆਰਾਧਨੇ ਜੇਸੁਮੇ ਛੋ। ਮਥਰੁ ਖਨਰੋਝਾਂ
 ਛੋ। ਤੋ। ਫੀਰਕੇ ਡਸਨੇਛੋ। ਐ ਛਾਲੇ ਨਾਗ ਪਾਲੇ ਛੋ
 ਲਗਾ ਕਰ ਜੇਸੁਐਮੇ ਚੁਕਰਧ ਮੁਆਰੁ ਕਢੇਤੇ ਛੋ
 ਯਥੇ ਰਹੀਐ ਯਰਾ ਖਨਸੇ ਐ ਛਾਲੇ ਛੋ। ਡਸ ਪਾਲੇ ਛੋ
 ਅਧਾਵਤਛੋ। ਨੇ ਆਤੇ ਛੋ। ਤੋ। ਫਰਮਾਤੇ ਛੋ। ਡਸ ਡਸਕੇ
 ਛੋ। ਛੇਰਤ ਅਥੀ ਤਕ ਯਥਾ ਅਗਰ ਕੇ ਅਧਮ ਆਵੇ ਛੋ

ਛੀਰਸਾ ਦੁਸਰਾ.

ਮਝਲ ਮੀਲਯਾ.

ਐਕ ਦੁਕਤ ਮੈਛੀ ਨਛੀ ਯਾਛਨੇ ਵਾਲਾ ਤੇਰਾ
 ਅਮਨੇ ਪੈਛਾ ਫੀਯਾ ਵੋਧੁਛੀ ਹੈ ਸੈਛਾ ਤੇਰਾ
 ਛਲਕ ਪੇ ਮੇਰੇ ਛਾਛੀ। ਫੇਰ ਕੇ ਵੋ ਧੁ ਆਲੇ
 ਅਯ ਤੋ। ਛੋ। ਤਛਪਨੇਛਾ ਤਮਾਝਾ ਤੇਰਾ
 ਅਧਮ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਛਮ ਛੀਛਾ ਅਯਥੇ ਪਾਨੀ
 ਅਧਲੇ ਛੱਛਾ ਛੁਵਾ ਛਾਤੀਛ ਐ ਛਲੇਛ। ਤੇਰਾ
 ਫੀਯਾ ਆਯੋਨੀ ਛੀਤਮ ਅਯਨੇ ਪਛੀ ਛੁਥੇ ਨੀਯਾਛ
 ਨਾਮ ਅਛਨਾਮ ਛੁਵਾ ਅਥੇ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ
 ਛਮ ਅਰ ਸੀਛਦੇਸੇ ਸਰਛਨਾ ਛੁਛਾਧੁੰਗਾ ਛਛੀ
 ਛਾਤ ਲਯ ਅਥੇ ਅਗਰ ਨਛਸੇ ਛੁਛੇਯਾ ਤੇਰਾ
 ਥੇ ਛੋ ਛਛੀਛ ਛੁਛੋ। ਰੋਛ ਛੀਛੇ ਮੀਰਛਾਛੀ
 ਨਛਯਾਛੇ ਵਛਤ ਯਥਾ ਪਰ ਰੋਛ ਛਲਮਾ ਤੇਰਾ

ਮਝਲ ਛਾਛਰੀਯਾ.

ਅਥੇ ਮੇਰੇ ਆਯ ਪੀਧਾਰੇ ਛੇ ਅਧਰ
 ਛੀਨੋ ਦੁਯਾ ਕੇ ਸਛਾਰੇ ਛੇ ਅਧਰ
 ਛੋ। ਰਛਾ ਛੁ ਛਛਕ ਮੇ ਤੇਰੇ ਅਛੀਰ
 ਅਥੇ ਮੇਰੇ ਧਾਰੇ ਕੇ ਧਾਰੇ ਛੇ ਅਧਰ
 ਛੋ। ਛਛਾ ਮੇ ਆਛਛਾਛੀ ਛੋ। ਤੇਰੀ
 ਗੋਲ ਆਛਮਕੇ ਦੁਛਾਰੇ ਛੇ ਅਧਰ
 ਅਛਸੇ ਛੀਛਰਛਾ ਤਕ ਤੇਰੀ ਛਥੇ ਧੁਮ

૬-૨૨

અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખખર
સખ મલાયક હુરો ગીલમાં ચું કહે
અયે બની હાલમ કે પ્યારે લે ખખર
અપને હાથોસે પીલાદો અયે મુઝે
સાકીયે કોસરકે પ્યારે લે ખખર
આ પડ દર પર તેરે કાદર મીમાં
ખવાળ હિસ્માં કે પ્યારે લે ખખર

ગઝલ ખેતાબ

મુઝે બંદો મે લીખવોદો મઝનુદીન અજમેરી
શરાબે વરલ પીલવા દો મઝનુદીન અજમેરી
તુમ્હારે દરપે આપાહું ન્યાઝે મજનૂ લાયા હું
મુજહ તુમ હકસે મીલવોદો મોઝનુદીન અજમેરી
ઝહે તાલે વહાં આપા જીવારતકાશરફ પાયા
મુરાદે દીલબી દીલવા દો મઝનુદીન અજમેરી
તપે દુરકતસે જલતાહું બસાને શમબ્યા મલતાહું
મેં હું પરવાના જલવા દો મઝનુદીન અજમેરી
મહે ચરખે શરીઅત હો ગુલેબામે તરીકતહો
શમીમે હુતક સુમવાંદો મઝનુદીન અજમેરી
હમીદુદીન કુતબુદીન રહીદુદીન રખરદીન
સમોસે ફેઝ દીલવા દો મઝનુદીન અજમેરી
ગુબોએ કુંચએ ખાળ મુજેહ કોહલે જવાહર હૈ
મેરી આંખોમે બરવા દો મઝનુદીન અજમેરી
કરો આશકસે તુમ પરદા નહી અછછા અછછા
મયેહું ખેતાબ દુરકતસે ન કહે સકતાહું ગુરખતસે
મુઝેહ દોદાર દીખલાદો મઝનુદીન અજમેરી

ગઝલ સરર.

અંખડીયાં લા જવાબ હયે દોનો
નરગીસે નીમ ખવાબ હયે દોનો
વો બરે ખતખાબ હયે દોનો
મતલબે લા જવાબ હયે દોનો
જમરો દીલ ક્યાબ હયે દોનો

સીનેમે આતીશે મોહખતમે
 વરદે રખસાર માર કયા કીન્ને
 મયેરતે આફતા હયે દોનો
 દોનો આરીઝપે હયે જો આલે નમુદ
 ગુસ્તએ ધનખતાળ હયે દોનો
 અક્મ સારીકા વરદ કયા હો બયા
 કદેહે પુર સરાળ હયે દોનો
 ખુંકર કયું ના મેરા વો આંખે
 લુઈ મસ્તે શરાબ હયે દોનો
 બાગ ખુળાપે કામ તે રૂએ માર
 સુવો ગુલકા જવાળ હયે દોનો
 સુધો તાકતકો કુછે ના પુછ સરર
 કબસે પાદર રીઝાળ હયે દોનો

ગઝલ દાગ.-

જહાંમે મંએને કયા હુંડા ન પાયા
 મિઝાબ ઉંનકા દમાગ કિનકા ન પાયા
 મજા કુછ તુમને અયે મુસા ન પાયા
 વો પાયાતરેહ ગોયા ન પાયા
 તેરી જનીળ હયે શીરજએ ખુદાઈ
 મગર કાશીર તુએ ધતના ના પાયા
 છુપાયાથા તુમારે કુદર ને દીલ
 કહો ઇમાનસે પાયા ન પાયા
 ખુશી મીલતી તો કયા મીલતી અઝલમે
 ગનીમત હયે કે ગમ થોડા ન પાયા
 મીલા ગીસરે મોહખત જો મુજકો
 કુલેખાંને બી વો સોદા ન પાયા
 તેરે દસ્તે હીનાઈમે જાયે ચોર
 કીસીકો હાથકો સન્ધ્યા ના પાયા
 ગોલરકી આબર હયે જોહરીસે
 પકા પાયા તો મોલ અચ્છા પાયા
 સીશરીસ હમ તેરી કરતે પર અયે દાગ
 કુછ કિનકા તુઝસે રૂખ અચ્છા ન પાયા

ગઝલ મોઝલક રીસાલે હાઝા

આપે નહીં નજર નો પ્યારે કંઈ દીનસે
મરતે હયેં તોરે હીજરકે મારે કંઈ દીનસે
કર કલ્લ વો કાલીલ ન કર અબ દેર ખુદારા
હયે શોક બરા દીલમે હમારે કંઈ દીનસે
કયા ખાઇસ હયે નો નહીં ખામકે ઉપર
આતા જો નહીં ખામયે કયા ઉરકા સખખ હયે
અયે રશક કમર ખહેર નઝારોદ્દ દીનસે
અબ દેખીએ કીસકીસકો: ઉસે નાનની જુલ્દેં
નીકલે હએં વો આરીઝપે સંવારે કંઈ દીનસે
કીતનોંકા કીયા ખુન સનમ સય તો કહો અબ
મેંહદી નો મલી હાથમેં પ્યારે કંઈ દીનસે
કયા ઉરકો ફલક દેખકે હયેરાન બના હયે
કુરખાન નો કરતા હયે સીતારે કંઈ દીનસે
યા અહેમદે મુરસલ તેરી મુમતાઝપર અબ તો
કયાદા હયે ગમ અન્દોહોકે ગુઝારે કંઈ દીનસે

ગઝલ આલી

મેંહારીકા ખુરાહોકે મયે હરસુ નીકલા
શહતે દીલકા કીસી તરેહ ના પહેલું નીકલા
એક નીગાહ જંગરો દીલકો બનાયા મજરહ
નાવઅંદાઝ નૂનઝર યાર પરીઝ નીકલા
બો ખુલા આજ પરેસાનીએ ખાતીરકા સખખ
સુનતેયે દામે બલા જુસ્કો વો ગેસુ નીકલા
હાય અયે ગદલતે ઉમીદકે અબ ધ્યાન આયા
દોસ્ત સમજેયે જુસે હમ વો જશ જુ નીકલા
આશકોંસે ન કીસી તરેહ મપે બલ તોરે
હાનેસેબી ન ઉલ્લઝ કર ખમે ગુસુ નીકલા
કીમ કદર સોઝ તપે હીજરકી તુગમાનીયી
હિરે મરમીકે તડપના ફવા આંસુ નીકલા
આલી અબ દેખ મુકે મહેર હસીનાને જહાં
ફલમને જાં યે એ સખ કોઈના દીલજુ નીકલા

ગઝલ ફરોગ

દીલે સીપારા મેરા સુરતે કુરખાં નીકલા
 કહી વો ખુલ ન કહે મુખે મુસલમાં નીકલા
 કયું હુવા હુસ્નકો મનઝુર પલાહી ચેહી જામ
 ઇશક કયું પરદે નામોરાને ફરયા નીકલા
 હમતો સમઝે દીલે ઝારકો એક ઝારો નશી
 નાઝ ખરદાર તમનાયે હર નીતાં નીકલા
 કાબીલે સોહબતે ઉશાકની જામ મયે ન રહા
 હૈં હમ ઝર્ક મેરા તાલીએ દરમાં નીકલા
 દેખકર દાગ દીલે તંગકો ઝાલીમને કહા
 હમ ઇસે ગુન્યા સમજતેયે ગુલીગતાં નીકલા
 વો જવાના ન રહી ઝોર નાવો શોરશે દીલ
 શોક બે સખ બી દો રોઝકા મેમાં નીકલા
 કતરએ ખુએ નહીં આંખમે ટપકા હયે ફરોગ
 ખુનદીલ ખરતા જ ગુલશારીએ દામાં નીકલા

ગઝલ શહીદી.

હોલે ઉસ બર્કવશરમે આજ લાઝીમ સાથ જના હયે,
 જનાઝેમર હમારે અથ રહેમત શામીયાના હયે.
 ચલુંગા સરકે બલ શૌકે શહાદત હસ્ત ગીરી પર
 જહાં તલવાર ચલતી હયે ઉસી કુચેમે જના હયે.
 લીલા જીરને હમારા નામા મારા બેગુના ઉસ્કો
 નશાં જીરને બતાયા હયે વો તીરોંકા નશાના હયે
 બો શરમાવો તો પ્યારે છોડડ મીઝગાંછી ચીલમનકો
 ઘુમ્હારે એન વાદે ગર હમે આંખે ખીજાના હયે
 શરેખા દાડકે ફરતે જીતુંસે કબ હમ કુરસત
 અબી તો દામને સહેરા કે બી પુરઝે ઉડાના હયે
 જો બાલ ઉસ્કે ઉલઝતે હયે તો દીલ મેરા ઉઝલતા હયે
 મહાં હયે હૈં જ્ઞાને મે વહાં ઝુલ્ફોંમે શાના હયે
 ખીસામે નકશ પા લાખોં પ્રહેતે હયે સર એક જા.
 મનર માતીલ તેરા ગળે શહીદાં આરવાના હયે.

ગઝલ મોજી.

જાતા ખ્યાલ હયે શબ્દે લીજરાં કહાં કહાં
 હોમે ધલાહી આજ વો વહેમાં કહાં કહાં
 સીનેમે કામ હયે મેરે પીનહાં કહાં કહાં
 દીલમે જીગરમે પહેલુમે આંખોમે ગૈરકે
 છુપતે શીરોમે મુઝસે મેરી જાં કહાં કહાં
 કીસ કીસ જમે કીરાહું કીસીકી તલાશમે,
 અયે દીલ કીયા હે તુને પશેમાં કહાં કહાં.
 દીલમે રખું જીગર મે રખું જાન મેં રખું
 ગમ હા રખું મયે આપકે મહેમાં કહાં કહાં
 મહેશરમે બઝમ ગૈરમે વા કતલ ગાહ મે
 દેખો નીકલતે હેં મેરે અરમાં કહાં કહાં
 કીને મદદ પુરાયે ખુદ ગોસે પાક અજ
 મુઝતર કીરં મયેં હાલ પરેશાં કહાં કહાં,
 કીસ કીસ મુસીબતોસે બચાયા હુઝરને
 મેરે રહે હયે આપ તીગેહ્યાં કહાં કહાં
 ઉલજત ધધર ખુતોં કી ઉધર મયે કશીકા ગોઠ
 મોજી રખું હીરાજતે હ્યાં કહાં કહાં

ગઝલ હંમેરત

મીઠી ગુનાહોંકી સરમ સારી ધલાહી તોખાહ ધલાહી તોખાહ
 કુચુલ હો મેરી આહ ઝારી ધલાહી તોખાહ ધલાહી તોખાહ
 હવસમે દુન્યાહી કી બસરદી નાઉસકે અનઝમ પર નઝર કી
 અવાઝ મદલત મે ઉમ્ર સારી ધલાહી તોખાહ ધલાહી તોખાહ
 મહોત મુસીબત હા નુકાહું સઝાયે આમાલ પાનુકાહું
 શુઝર મઝ હદસે બેકારી ધલાહી તોખાહ ધલાહી તોખાહ
 ગુનાહ મુજસે દુવે હયે બેહદ નઝરમે હયે તીરગીએ મકરદ
 મરીઝ મમકી હે રાત બારી ધલાહી તોખાહ ધલાહી તોખાહ
 અગરયે લેતુમકો કુઝબી ગેરત સમઝકે આમાલ અપને હંમેરત
 રહે યે કલમા ઝ્યાં પે ઝારી ધલાહી તોખાહ ધલાહી તોખાહ

ਮਝਥ ਸਗੀਰ

ਆਸ਼ਕੇ ਝਰ ਫੁੰ ਫੁੰ-ਮਾਸੇ ਗੁਝਰ ਜਨੇ ਦੋ
 ਖਰਕਾ ਜਨੇ ਹੋਤਾ ਪੈਠਥੇ ਮੁਝੇਛ ਮਰ ਜਨੇਦੋ
 ਫਾਇੰ ਫਮ ਫਾਇੰ ਅਲਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਆਨੇਕਾ,
 ਜੀਂਦਗੀ ਆਲਮੇ ਵਹੇਸ਼ਤਮੇ ਗੁਝਰ ਜਨੇਦੋ
 ਐਕ ਮੁਫਤਸੇ ਸਕਾਏ ਹੋ ਭਵੇਂ ਗੁਰਸੇਮੇ
 ਅਮ ਤੋ ਘੀਲੇ ਕੋ ਕਮਾਨੀਂਸੇ ਉਤਰ ਜਨੇਦੋ
 ਜੀਂਦਗੀ ਆਕ ਹੋ ਜਯ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਲੁਠੇਕਾ
 ਜਨ ਜਨ 'ਹੋ ਅਮੇ ਫੀਜਮੇ ਮਰਜਨੇ ਦੋ
 ਦੇਖਤੇ ਕਯਾ ਹੋ ਅਜੀ ਮੇਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਕੋ
 ਆਲ ਮੁਝੇਛਾਂ ਕੇ ਝਰਾ ਆਰ ਘੀਘਰ ਜਨੇਦੋ
 ਹੋਗੀ ਸੇਫਰਾਏ ਗੁਨੁੰ ਘੇਝਮੇ ਆਆਈਏ ਸਫੇਰ
 ਦੋਸਤਾਕੋ ਮੇਰੀ ਵਹੇਸ਼ਤ ਕੀ ਘਘਰ ਜਨੇਦੋ
 ਘੁਨ ਫੀਲ ਮੁਝੇਛੇ ਮਾਧੁਸ ਨਾ ਹੋਜਵੇ ਸਗੀਰ
 ਆਪ ਵੇ ਆਖੀ ਪਰਯਾਤੋ ਗੁਝਰ ਜਨੇਦੋ

ਮਝਥ ਆਸ਼ਕ.

ਕਲ ਬਯ ਜੇ ਤੁਮਨੇ ਰਾਛ ਫੀਆਖ ਤਮਾਮ ਰਾਤ
 ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਨੇ ਪਲਕ ਨ ਲਗਾਖ ਤਮਾਮ ਰਾਤ
 ਸੀਖੀ ਸੁਨਾਖ ਮੇਨੇਘੀ ਨਾਸੇਛ ਕੋ ਘਰਮਲਾ
 ਉਰੇਘੀ ਉਲਟੀ ਉਲਟੀ ਸੁਯਖ ਰਾਤ
 ਫੀਜਰਾਂ ਮੇ ਪਥੇਰ ਤੇਰੇਘੀ ਫੁਟੇ ਮਗਰ ਅਜਕ
 ਕਯੁੰ ਮੀਰਲ ਧਾਰ ਤੁਘੀ ਨਾ ਆਖ ਤਮਾਮ ਰਾਤ
 ਕਯੁੰ ਘਫ ਗੁਮਾ ਹੋ ਘਫਫੇ ਸ਼ੀਕਨ ਮੁਝਸੇ ਘੇ ਸਯਯ
 ਰਹੇਘੀ ਹੋ ਪਾਸ ਤੇਰੀ ਗੁਫਾਖ ਤਮਾਮ ਰਾਤ
 ਫੀਲ ਘੁੰ ਫੁਵਾ ਨੀਗਾਰ ਤੇਰੇ ਖਨਤੇਝਰਮੇ
 ਪੇਰਾਂ ਮੇਂ ਤੁਮਨੇ ਮਝੇਫੀ ਲਗਾਖ ਤਮਾਮ ਰਾਤ
 ਵਰਥੇ ਸਨਮ ਮੇ ਫਾਤ ਘੁਫਾਖ ਨਝਰ ਪਈ
 ਕੁਦਰਤ ਘੁਫਾਖੀ ਘੁਤਨੇ ਫੀਆਖ ਤਮਾਮ ਰਾਤ
 ਵ ਫਸਰਤਾ ਕੇ ਵਰਲ ਮੇ ਆਸ਼ਕ ਨੇ ਐਕ ਫੀਨ
 ਉਸ ਘੇਘੁਫੀਸੇ ਆਲੀ ਨਾ ਪਾਖ ਤਮਾਮ ਰਾਤ

ગઝલ હામેરત

કીસ્કા જલ્વા એ તેરી ઝુલ્ફ સીયા કામ મે હએ
 રખે રોશન હે કે રૂપોચ સહર શામ? હએ
 નતો કુશકતમે હે આરામ ન તો ઉમીદ વીસાલ.
 કુછ અજબ તરેહ કી હસરત દીલે ના કામમે હએ
 ઇશક સાદીક હયે તો એ રાહ પર લાએગી તુમે
 એર તકદીર અલી ગરદીશે અઘયામ મે હએ
 અબ કીસી શેમે નહીં રાહતે જ તાકતે દીલ
 હાં અગર હે તો એ તાસીર તેરે નામમે હયે
 નકરો ઇશક કીસીકા ના ઉઠાવો સદમે
 ના બલદ હે જો મોહબ્બતસે વો આરામમે હયે
 જુરત જુએ દીલે ગુમ ગરતા મે આઘ એ નીદા
 બાઝ આ કિસે વો દીવાના મેરે કામમે હયે
 મઝહબે ઇશક મે આશક કો અજબ સુદ મીલા
 કે ન કુદ મે દાખીલ હએ ના ઇસલામ મ હયે
 હસકે આગાઝે મે જો હયે વોહી અનખમમે હયે
 નાલે જન મુજડો જો દેખા તો કહા કહું હએ રત
 હમ ન કહું તે થે ખરાબી હવસે ખામમે હયે.

ગઝલ નાસેખ.

જહર ગેસુકા બહાત હે ઝોર થોડા સાંપકા
 તેરી કંગીને સનમ હર દાંત તોડા સાંપકા
 એક સે કોઇ અગર બચ જએ કાટે દુસરા
 દોનો ગેસુ દોનો ગાલોંપર હે જોડા સાંપકા
 કબ નહા ધોકર નચોડે હએ થે અપને સરકે બાલ
 ઝહેર સારા અથે મરી તુને નચોડા સાંપકા
 શાખ સંદલ હે અગર નાઝુક કલાર્ધ આપકી
 જન આશકકો અસર રખતા હે તોડા સાંપકા
 દફન બાંબી મંએ હુવા મે નાતવા મરનેકે બાદ
 આશકે ગેસુ જો આ પીછા ન છોડા સાંપકા
 ઝુલ્ફકા સોદા જો હે જંગલ કી યું કરતા હું સેર
 અઝહલે કી હે સ્વારી ઝોર કોડા સાંપકા

દેખકર ચોટી કા એડી લક ને ખલ ખાને લગા
સંગ પાએ ચારસે સર મેને તોડા સાંપકા
બોલે વેા મલ દીલ મેરે દીલકા અપની બુલ્કમે
ખુશ હો અએ નાસીખ રપોલા મેને ફોડા સાંપકા

ગઝલ રીંદ.

બુલ્કે છોડી હયે કે નોડા ઉરને છોડા સાંપકા
દેખીયે કીસ કીસકો દરતા હયે ચે નોડા સાંપકા
ગારે ગાલોં પર તેરે ચે બુલ્કે લહરઆતી નહી,
યા સમી જારે સમાહતમે હયે નોડા સાંપકા;
મુંક ગમ્મ બુલ્કે હયે શાયર કીરસે અમે દેગે માં નહલ
હો ગયા તરબીલકી ખાતીરબી તોડા સાંપકા,
તુકરઈ મુખાફ ચોટીંગે રહા ઉસકે સદા,
કેંચલીને ઉમ્મર પીછા ન હોડા સાંપકા
છશકે ગેસુમે ન કરતાબી તલફ હોને દીયા,
જંહર સારા હલકમે મયેને નોડા સાંપકા
હલકમે ગેસુમે શબકો જરરયે અફશા ચુને
રાતકો ચુન ચુનકે ચેક ચેક તાંત તોડા સાંપકા
ફુરમને બનીકો અપને દી ન છજા રીંદને,
દાંતહી તોડા ન છલા ઉસને ફોડા સાંપકા.

ગઝલ ગાફીલ.

હયે કીસે શએકે શહાદતમે ખીઆલે ગરદન
શમેસાં હયે હમે સર અપના વખાલે ગરદન
તીરા ખખતીકો મેરી જએસે મીલા હુરને કુમુલ
ખાલે રખસાર કંહી હએ કંહી ખાલે ગરદન
પરદએ શખમે કોઇ તુરે સહર છીપતા હએ,
કબ નેહા નેહમે હો હુરને જમાલે ગરદન,
મંએબી દીવાના હું એક સર્વ રવાંકા કુમરી
મુજકો દે મર હો તુગે તોફ વખાલે ગરદન
ખતખારેમે ચે જમજ હએ અગર અએ ગાફીલ,
ખાંધતે તોફ તલાખકો હીલાલે ગરદન.

અએઝન.

મીઆ ઉસ્તે જોડી તેજે જશ મેરે બાદ
 ખુન ગરીફત કોઇ કયા એર ન થા મેરે બાદ
 દોસ્તીકાબી તુજેહ પાસ ન આયા હયે હરે
 તુને દુસ્મનસે કીયા મેરા મીલા મેરે બા:
 ગર્મ ખજાર હયે ઉલ્લત હયે સુજીસે વરન
 કોઇ લેનેકા નહી નામે વફા મેરે બાદ
 મુંહપે લે દામને શુલ રોએગે મુરગાને ચમન
 ખાખમે ખાક ઉઠાએગી સખા મેરે બાદ
 અખતો હસ હસકે લગાતા હયે વો મેંહદી ઘેકીન
 ખું રલાએગી હસે રંગે હીના મેરે બાદ
 સુનકે મરનેકી ખખર યાર મેરે ઘર આયા
 યાને મકલુખ હુધ મેરી હુવા મેરે બાદ
 આગયા પેચમે હિસ જુલ્લકે એક મએ નાદી
 ન હુવા કોઇ ગીરશતારે બલા મેરે બાદ
 ગીર પડે આંખસે ઉસ્કેલી યકાયક આંસુ
 જીકર મહેશીલમે જો કુચ મેરા હુવા મેરે બાદ
 શર્ત ચારી પેહી હોતી હયે કે તુને ગાશીલ
 લુલ કર ભી ન મુજેહ યાદ કીયા મેરે બાદ

અએઝન.

શુએ જુદાઇકા મુજકો ખટકા ઝખસકે રોએ વીસલખી હય
 અગરહયે રંગે નીશાન મુંહપર તો દીલમે કુચ કુચ મલાલખી હયે
 તોહ શુલ તો જુલ્લે બના રહા હયે હસે હમારા ખીયાલખી હયે.
 હુવે હયે જીં ખાર શાના લાગીર બદનમે કુચ અપને હાલખી હયે
 ન યે હયે કે આજકી શખ ફલક ન છોડેગા મુજકો જીના
 જો કહે કશાં હયે સના સંબાલે તો તેમ બકફ હવાલખી હયે
 કીધર ગયા હયે ખીયાલ તેરા કંહા હયે અયે શાખ થા સમનતુ
 સમજકે દાવા એ નાઝકીર ચમનમે વો નજો નેહાલખી હયે
 કબી તો સોયા પરેસકર કબી વો લીપટા ગલેસે મેરે
 બહા મજન હયે કે ચેક શખમે શીરાકબી હયે વીલાસખી હયે
 હુવાએ ફં દસ્ત તેગકો મએ હસે ઉતારે અખર તુ કાતીલ

કે મેરે તનપર ચે મોજ સરખ મીરાબી હયે ઝોર વખાલબી હયે
 ખુદાઈ જાનેકે કીસ રવીશસે કીયાથા મુરજે ચમનને નાલા
 પડી હયે ગુન્ગેકી ચીન્ખીપર તો રંગ ચહેરેકા લાલબી હયે
 મહાએ નાચીઝ હએ હમારા ખીઆલ આતા હયે કબકે ઉરકો
 જો કીધ જા હો જલાલ હયે તો ગરર હુરને જમાલબી હએ
 કીસીકો જાંબહ કરકે ગાશીલ વો આજ આયા હએ કલ્લ ગાહસે
 પડી હએ દામનપે પુકે છીટે તો આસ્તી ઉરકી લાલબી હએ

ગઝલ સુખન.

સુખન વો કરબી ચુકે હનકા નીમજાં કબકા
 શીરાગ પા ચુર હમ દેકે ઇન્તેહા કબકા
 ચે ક્યા હુવા કે જો તુમને જલાલીયા મુજકો
 મંજે મર ચુકાથા શમે હીજર મેરી જાં કબકા
 ઝરાસી ખાતપે પાસ અપને ખએઠને ન દીયા
 બરા હુવાથા ગઝલમે વો બદલુમા કબકા
 રહો હો તુમ મેરે ઘર આકે મહેરબાં કીસદન
 ચે ઝીકર કરતે હો તુમ મુજસે મેરી જાં કબકા
 શમે શીરાકમે જો કુચ ગુઝર મઠ હમપર
 વોં હાલ કરબી ચુકે ઉન્સે હમ જાંયા કબકા
 ખુદાકે ફઝલસે ગાલીબ હયે દેવ નકસપે હમ
 પછાડ રખ્યા હએ હમને ચે પહેલવાં કબકા
 સવાલે વરલપે ખાઠ ચયે ગાલીયાં અકસર
 ઝલીલ કર ચુકી મુજકો મેરી જાંયા કબકા
 સીતમ હુવાકે હુવા હમકો હીજર ચાર નસીબ
 એવઝયે તુમને લીયા હમસે આરમા કબકા
 ખુખાર છા ગયા આહોંકા એક આલમમે
 બરા હુવાથા સુખન દીલમે ચે હુવાં કબકા

ગઝલ મોઅઝ્જિફ.

યા નખી લીજો ખજર અપને દીર અફગારોકી
 જાન જાતી હએ ચલી હીજરમે ખીમારોકી
 તપે દુરકતકો મેરી દેખાં અતીયા મોઝે
 સરખતે વરલ દવા અએસે તો ખીમારોકી;

રહમકર હાલે પરેશાં પે રમુલે અરબી
લીજીએ જલ્દ ખખર હીઝરકે ગમખવારોંકી
કુચ નહી દુર હએ એ આપસે મહેયુએ ધલાહ
કરો જાગીર અદન હમસે ગુનહેગારોંકી
યાદ કર રોઝએ અદસકો તેરે યા અહમદ
દેખકર રોતા હું મંએ શકલકો ઝવ્વારોંકી
જનકે તીજામે ખુદાયા ખતુદએલે અહમદ
દેખે મુમુતાઝ ઝલક રોઝકે મીનારાકી

ગઝલ રીઆઝ.

નાતે અહમદમે લીખું કયા મેરા રત્ના કયા હએ
વરફ ખાલી કહી જો ફરમાએ તો બન્દા કયા હએ
આગે ખુરશીદ જહાં તાબ કે ઝરરા કયા હએ
હુરન યુસુફકો તેરે સામને રત્ના કયા હએ
લખ ચમટ જાતે હએ કહેતા હએ જો મહોમ્મદ કોઈ
ઘોર ઇસ નામસે બડકર કોઈ મીઠા કયા હએ
અએ અબલ મુજકો મદીનેમે પહોંચ જાનેદે
કામ બનતા હએ મેરા તેરા બીગડતા કયા હએ
જલ્વએ નુર નખીસે મેરી સએરી હો જએ
મલકુલ મઓતસે કહેદોકે તકાઝા કયા હએ
વરફ કામત શહે તીજાકી રટમ કરતાહું
શાખ તુજાકે સતોખર મેરા ખામા કયા હએ
શએ મેરાજમે અલ્લાહને હઝરતપે કહા
આ મેરે પાસકે મદયુજસે પરદા કયા હએ
શાદએ રોઝે જઝાકી મંએ હું ઉમ્મતમે રીઆઝ
વો ગુનેહગાર હું લેકીન મુજેહ પરવા કયા હએ.

ગઝલ શરર.

મીઠી નીગહકી ચાટપે દીલ હએ લગા હુવા
હએ ઇન રસીલી આંખોમે શરખત લુલા હુવા
કાતીલકો મેરે કલસે આયા ન ઇન્દઆલ
કુચ ખુન કરદે ઝોરબી વો બેબહા હુવા
યાદ આ ગયા જો શામકો હસમેહકા ખાતે સખઝ

સીનેકા દાગ અઝ સરે નચો શીર હરા હુવા
 હચેર ન આકે કલઝમે ફાનીમે આનબર
 મીસ્લે હુખાળે દમમે મેરા છ રના હુવા
 દે દાલા નકદ બન ચરરને બકચોવે મીર
 શુકરે ખુદકે હરકે મહોખ્ખત અદા હુવા

ગઝલ મન્જુર

દાલ કીસે લગાઉ કોઇ દીલબર નહી મીલતા
 માશુક કોઇ ગચેર સીતમગર નહી મીલતા
 ગુમ જખસે હું તેરી આહે તલખમ
 હુંડા કીયા મંચે આપકો અકસર નહી મીલતા
 સુરત નહી મીલતી તેરી સુરતસે કીસીકી
 મહેનેસે કીસીકે તેરા ઝેવર નહી મીલતા
 અમરકી મહોખ્ખતસે કીસે ઝીસ્ત હચે મન્જુર
 મર બાઉ બલા કાટકે ખન્નર નહી મીલતા

ગઝલ કતીલ

મારા બગમઝ કુસ્ત કઝારા બહાના સાખ્ત
 ખુદ સુચે માન દીદ હયારા બહારા બહાના સાખ્ત
 દસ્તે બદોશ ગચેરે નીહાદ અઝરહે કરમ
 મારા ચુ દીદ લગઝશો પારા બાહાના સાખ્ત
 આમદ ખરૂં ઝખાના ચુ આવાઝે મા શુનીદ
 બખ્શીદને નવાલા ગદારા બહના સાખ્ત
 રક્તમ બમસજદે પચે નઝારચે રખશ
 દસ્તે બરો કશીદ દોઆરા બહારા સાખ્ત
 ઝાહીદ ન દાસ્ત તાબે જમાલે પરી રખાં
 કુન્ને ગરીબત વો તરસે ખુદારા બહાના સાખ્ત
 આલુદે દસ્ત બે ખબર અઝ ખુને આશકાં
 ઈ પુર્કા મુકરસીં કે હીનારા બહાના સાખ્ત
 સરમદ બંખુચે ગુલબદન આમસ્ત ગસ્તખ
 ખુદ હોશ રશત ખુદ નશારા બહાના સાખ્ત
 ખુને કતીલ બે સરોપા રા બપાચે ખેશ
 માલીદઆં નીગાર વ હીનારા બહાના સાખ્ત

ગઝલ ખુશરૂ

અંજો રહેરંજો ઝેખાંજો તો રસ્કે પુતાને આઝી
 હરચન્દ વસ્કત મે કુનમ વર હુસન બં જાલાતરી
 તુ અઝ પરી ચાખુક તરી વઝ બર્ગે ગુલ નાહુકતરી
 શમ્મે નદાનમ યા કમર યા ઝોહરાઓ યા મુસ્તરી
 આલમ હમા યગ માંજો તો ખસ્કે જહાં શએદાંજો તો
 ઇ નરગીસે શહેલાંજો તો આવરદા રસ્મે કાફરી
 તા નકશમે બન્દત ફલક કસરા ન દાદા ન ઇનમક
 હુરે ન દાનમ યા નલક કરઝનદે આદમ યા પરી
 આફાક હા ગરદીઅમ મહેરે પુતાં વરઝીદેઅમ
 ખીસપાર ખુશા દીદેઅમ લેકીન તુ ચીઝે દીગરી
 સુરત નકાસે ચીગે સુરતે યારમ બખી
 થા સુરતે કશ ઈંજુની યા તક કુન સુરતગરી
 મનતો શુદમ તુ મન શુરી મન તન શુદમ બ શુરી
 તા કસ ન ગાયદ બાદ અંઝીમન દીગરથ તો દીગદી
 ખુશદુ ગરીબરતો ગદા અસ્તદાદર શહેરે શુમા
 બાશદકે અઝ બદરે ખુશ સુએ ગરીબાં ખીનગરી

ગઝલ ઝંફર.

ખસે મર્ગ મેરી મઝાપર જે દીયા કીસીને જલા દીયા
 ઉસે આહે દામને બાદને સરે શાગહીસે ખુશ દીયા
 નતો તામ હજો તને ઝારમે ન કરાર હજો ધમે યારમે
 મુજે સોઝે ઇસ્કને આખેરશ યુંહી મીસલ શમાઅ બુલાદીયા
 કહા નામા યરને જવાબદો ખત શોકે આસકે ઝારકા,
 વહી ખતકો આગમે દાલકર કહા કહીયો ખતકો જલાદીયા
 કહા આને દીજે ન ગએરકો કહા હમ બોલાયેગે શોખસે
 તુમે રસ્ક હો તો ન આઓ તુમ યે કહેકે હમકો ઉહા દીયા
 અગર ઉનસે ધત્તા ન મીલતા તુ કમા હોતા મુજસે તુન્દપુ
 જે મંજો કહેતા હું કીસી ખાતર તો યે કહેને હોહમે કયા દીયા

સમાપ્ત.

હાસ્તાને તિલિસ્મે હોશરૂખા.

ઇસ કિતાબકી કિતનીહી તઅરિક્કી જાએ કુબુલ હય, કસુ કે તમામ જમાના જાનતા હય કે એ તમામ હિન્દમે મકસુલ હય. ઇસ કિતાબમે અમીર હમજા સાહબને અફરાસિયાબ જાદુગર કે તિલિસમાતો કે ઉસ્સે લડકર ફના કિયાથ ઉસ્કા મજકુર હય. ઉમર અયારકી અયારીયે પઠકર હંસતે હંસતે લોટ ન જાય તો હમારા જુમા મુસલમાનોકી બહાદુરીએ, ઇસલામકી જૌશ, મયદાને જંગકેસીન, ગરજ કિતાબ કયા હય, એક મરકકા ખીચકર શાએરને આપકે સામને રખ દીયા હય. આશિકોંકી તો જાનહય. નજમો નસર દોનોમે કમાલ કીયા હુવા હય. એકબાર દેખને પરહી સુનહસિર હય જયાહા તસરિક્ કરના ગોયા સોનેપર મુલમઆ ચઢાનેકે ખરાબર હય જખાન, ઉર્દુ સહેલી હરકિસીકો સમજ પડ સકતી હય. ટાગજ ગ્લેજ સુનેહરી પુસ્તક રાયલ આઠ પેજ કે ૬૦૦ સફેદી કીતાબકે સિર્ફ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટ ૦-૪-૦.

અલફલયેલા (એક હઝાર એર એર રાતકા બે હજાર ખજાના) શાયકીન મશહુર અલફલયેલા કે નામસે શાયદહી કાઇ બે ખબર હોગા એહ વોહ કીતાબ હય જુસ્કી શાની આજ જમાને લરમે મીલનાં મુશકીલ હય રંજુદા દિલકો આરામ દેનેવાલા ચહી એક નુકસા વય લીલકો ખીચનેવાલા સહરનુમા કીસ્સોકા મોજે મારતાં સંમદર હૈ. સુનેરીજુદ એર ઉમદા કાગજવાલી હય. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

મીલનેકા પતા મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.
ત્રીન દરવાજા—અમદાવાદ.

